ΙΡΙΣ ΤΑΧΕΙΑ

DICK LANDSMAN

TECHNISCHE- EN SCHOOLBOEKHANDEL

Zwiers

óók voor het GYMNASIUM

leveren wij alle benodigde boeken
en verdere schoolbenodigdheden!

SPIJKERLAAN 32 (b.d. Steenstraat)
A R N H E M
telefoon 22060

IRIS TAXEIA

Officieel orgaan van de A.G.B.

Redactie:

Jan Joele
Etty Mulder
Pien Hoogland
Saskia van Baarda

Redactie-adres:

Statenlaan 8

Arnhem.

Oktober 1963.

REDACTIE krabbels

Hier is eindelijk de eerste Iris van dit Schooljaar, en de laatste van deze redactie. Wij leggen straks de pen erbijneer (op één na), maar eerst "nog effe uitroddelen".
Er is nogal wat nieuws, hoewel weinig actueel. Allereerst feliciteren we de heer en mevrouw van Erp van harte met de geboorte van hun dochter Carla, die, volgens kennelijk zeer goed ingelichte bron, niet zindelijk ter wereld kwam.
Dan roepen we de heer Taeymans een hartelijk welkom toe, die uit het "Wilde Westen" bewoert te komen, en ds. van Royen.
Een vriendelijke groet ook aan de horde eersteklassers. Degenen onder hen, die zelf niet bij de kopy-bus kunnen, om hun stukje voor de Iris erin te doen, mogen het bij de claviger inleveren.
Heeft U de kamer van de rector al bekeken, al of niet daartoe gedwongen ? Volgens insiders heeft de rode deur psychologische betekenis, terwijl bovendien de opmerking werd gemaakt, dat deze deur vóór de herfstvakantie nog vele andere rode deuren zal baren. In de hoop, dat men u, bij de verdeling ervan zal overslaan, tekenen wij voor het laatst.

REDACTIE.

NIEUWE REDACTIE

De redactie van de Iris Tacheia voor het komende jaar is als volgt samengesteld:

Hoofdredactrice: Etty Mulder, die geen "aanprijzing" behoeft omdat zij al eerder met dit bijltje heeft gehakt.

Redakteur: Frans Reijnders, die eens een klassekrant heeft geleid, en bovendien goed schrijft. In dit nummer vindt u daarvan twee bewijzen.

Redactrice: Hijke Tjebbes, die bekend is om haar uitstekende opstellen. Bovendien is zij zeer geschikt voor het verzamelen van Arsjes en Wist u datjes....

Juniorredactrice: Marjes Benoist; een gedicht van haar is opgenomen in "Een Tien voor Tieners." Dit zegt o.i. genoeg.

Wij wensen deze nieuwe redactie veel succes bij hun taak.

EEN MOEILIJKE BESLISSING

De vorige avond hadden wij het plan gemaakt. We zouden 's morgens om vijf uur opstaan, en een lange wandeling gaan maken door de witte bossen, en nu zat ik op de rand van mijn bed mijn schoenen aan te doen. Ik deed nog een extra trui aan, en ging naar buiten om mijn vriend op te halen.
Ik floot ons herkenningsfluitje om te kijken of hij al wakker was, maar niets bewoog. "Luie duvel," dacht ik bij mezelf, "jij ligt natuurlijk nog te slapen; nou dan ga ik alleen."
En de daad bij het woord voegend ging ik op stap. Het was doodstil op straat, mijn voetstappen werden gedempt in de dikke laag sneeuw, die 's nachts gevallen was.
Ik kwam bij het bos, links en rechts van mij strekten de bomen hun kale takken naar de hemel uit, ze waren bedekt met 'n fijn laagje sneeuw, en boden zo een prachtige aanblik. Ik liep in de richting van de meren om te voelen of het ijs al hield. Plotseling verscheurde een luide kreet de vrome stilte van 't bos, ik bleef stokstijf staan, ik was ontzettend geschrokken. Ik dacht opeens aan de meren en aan mijn eigen voornemen.-
Wat moest ik doen ?
Ik had veel zin om hard terug te lopen, maar binnenin zei mij iets, dat ik erheen moest gaan. Ik zette het op een rennen, maar hield weer stil. Opnieuw hoorde ik een schreeuw, zachter

nu. Ik begon weer te rennen, onderwijl me zelf uitscheldend: "Lafaard, lafaard, egoïst, iedereen zou direkt helpen en ik zou me omdraaien en naar huis gaan!"
Ik kwam nu bij de meren, en plotseling zag ik het, daar in 'n groot wak lag een meisje.
Ik schrok; wat nu, het wak was erg groot, ik kon haar van de kant af niet bereiken. Ik zocht wanhopig naar een uitweg, maar de enige was ook in het water te springen en te proberen wat het meisje niet kon. Ik stond besluiteloos, machteloos, wat moest ik doen, wat moest ik doen !
En toen klonk plotseling nog een zacht "help". Ik raakte uit mijn verdoving ik nam de beslissing, ik sprong.

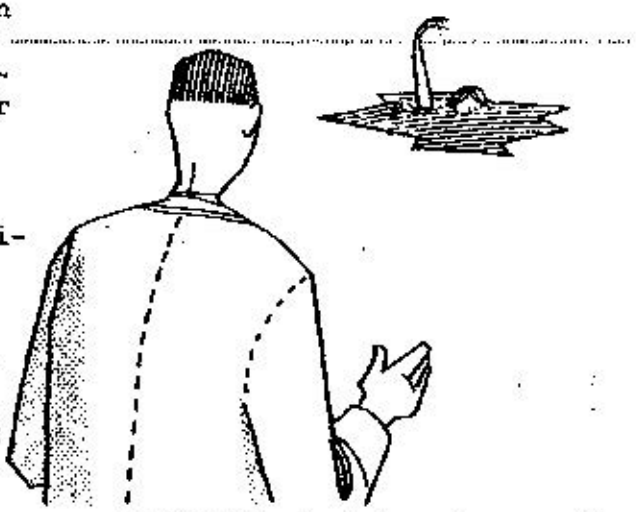

Het leek alsof het water me onmiddellijk deed bevriezen, ik zwaaide en trapte met mijn armen en benen om te kunnen blijven bewegen, ik zwom langzaam naar het meisje toe, dat op 't punt stond te zinken, ik pakte haar vast en probeerde de kant te bereiken, ze was loodzwaar, ze trok me naar beneden, naar de eeuwige kou. Ik verzette me, ik zwom wat ik kon, ik gebruikte al mijn krachten. Dan voelde ik de rand van het ijs, ik probeerde houvast te krijgen maar het lukte niet, ik was doodop, ik kon niet meer, het meisje werd hoe langer hoe zwaarder. Ik voelde mijn arm langzaam terugglijden van het ijs, nu had ik helemaal geen houvast meer, ik voelde me langzaam wegzinken, het meisje nog vasthoudend, alles werd nu zwart voor m'n ogen, het water sloot zich boven ons.

EFELER.

HAILEYBURY AND I.S.C.;

EEN ENGELSE PUBLIC SCHOOL

Een toneelgroep van de Engelse kostschool Haileybury and I.S.C. maakte in de paasvakantie een tournee door Nederland met het toneelstuk "Henry the fifth" van Shakespeare en ver-

bleef daarbij ook een paar dagen in Arnhem. Als tegenprestatie voor de genoten gastvrijheid nodigde deze school een leerling van het Stedelijk Gymnasium uit, één kwartaal op hun kostschool mee te maken.
Deze grote eer viel mij, in het voetspoor van Erik Alexander (1955) en Willem Bax (1957) ten deel.

Haileybury ligt op een afstand van ongeveer 50 km. ten noordoosten van Londen in het graafschap Hestfordshire. Aan de wieg van Haileybury stond de East India Company, die in 1806 een speciaal "College" stichtte voor de opleiding van haar ambtenaren in Voor-Indië. De bouwmeester, de zeer beroemde William Wilking (die ook de Londense National Gallery bouwde), ontwierp een grote vierhoek, waaromheen alle gebouwen gegroepeerd werden. Deze vierhoek-aanleg bezit de grootste oppervlakte van dit soort gebouwen in heel Europa. Volgens de heersende stijl ontwierp hij een langgerekte, zeer sobere voorgevel in neo-klassieke trant, met drie uitspringende risalieten, afgedekt door driehoekige frontons en gedragen door zuilen.
Sindsdien is er voortdurend aan Haileybury gebouwd en verbouwd; bijna alles in dezelfde sobere stijl, op enkele afgrijselijke gebouwen uit het Victoriaanse tijdperk na.

In 1857 werd het East India College opgeheven en kwamen de gebouwen leeg te staan. Nadat het al een tijdje als kazerne in gebruik geweest was, aarzelde men voor de definitieve bestemming tussen een asiel en een armenhuis. Dit ging enkele notabelen wel wat tè ver en in 1862 stichtten zij het tegenwoordige Haileybury College.

In zijn ruim honderdjarig bestaan heeft Haileybury reeds vele beroemdheden opgeleverd, onder anderen ex oud-minister-president Lord Attlee en de schrijver Rudyard Kipling, wier portretten, samen met vele andere, naar goed Engelse gewoonte vanaf de wanden der eetzaal vermanend de jongetjes aanstaren.
Haileybury is, evenals Eton, Rugby en andere beroemde scholen een typisch Engelse "public-school", die allesbehalve "publiek" zijn, want, daar het alle onafhankelijke particuliere kostscholen zijn, ligt de prijs per jaar zeer hoog. Het gevolg is, dat slechts de elite van Engeland en de Dominions deze scholen kunnen bezoeken, die de sleutel zijn tot Oxford en Cambridge.
De leerlingen komen overal vandaan, niet alleen uit Engeland, de V.S., Kenya en Hong Kong, maar ook uit Saoedi-Arabië, Zanzibar en Nepal.
Het Engelse onderwijs-systeem is geheel verschillend van het onze. De vooropleiding tot de universiteit duurt vijf jaar.

Na de eerste drie jaar doet men examen in zeven tot tien vakken (het "Ordinary Level", ongeveer gelijkwaardig aan drie tot vier jaar gymnasium bij ons). Hierna kan men zich specialiseren in twee of drie vakken, waarin na twee jaar het laatste examen wordt afgenomen: het "Advanced Level."
Dit systeem is dus veel meer op specialisatie gericht dan het onze. De gemiddelde duur van de studie aan een universiteit in alle vakken (uitgezonderd de medicijnen,) is hierna dan ook nog maar drie jaar !

Het Engelse kostschool-systeem wordt door vele mensen gezien als volkomen verouderd. En inderdaad doen, oppervlakkig gezien, de schoolregels zoals het nog altijd bestaan van lijfstraffen (hoewel zelden uitgevoerd) en de minimale verwarming in de winter, wel iets aan een gevangenis denken, maar in de praktijk valt dit wel mee en er staan toch ook vele goede dingen tegenover. Zo is bijvoorbeeld het contact tussen leerlingen en leraren veel nauwer dan bij ons. De leraren doen zelf, voorzover ze tenminste nog niet de pensioengerechtigde leeftijd hebben bereikt, mee aan de sport; nodigen vaak leerlingen op de "tea" en bekleden het presidentschap van de verschillende "societies" (op het gebied van kunst, muziek, archeologie,politiek enz.).
Misschien beantwoorden de volgende schoolregels ongeveer aan het idee, dat een buitenstaander over de Engelse kostscholen heeft:
"Bicyclists may only ride in company with a master. Bare legs are not to be exposed at games. Each boy is allowed the use of soap (but it is not necessary).
Hats are not necessarily worn on Good Friday."
Schudt niet meewarrig uw hoofd bij het lezen van deze regels: ze zijn al oud, uit ± 1900 namelijk en, vooruitstrevend volk als de Engelsen nu eenmaal zijn, reeds een aantal jaren geleden afgeschaft. Prompt werden het dragen van een colbertjasje wit overhemd plus "House"-das en school-uniform voor de zondag ingevoerd.
's Morgens, na de kerkdienst in de kapel, opgedragen door 2 eigen priesters, wordt er lesgegeven. De middag moet besteed worden aan het beoefenen van allerlei sporten zoals cricket (in de zomer) en rugby (in de winter), tennis, squash, zwemmen, roeien, zeilen, hockey, fives, enz.
Eén van de kenmerkende dingen op Haileybury is de bijna militaire organisatie.
Aan het hoofd van de school staat natuurlijk de "Leidsman" alias "Headmaster", gesecondeerd door een "Second Headmaster".

De 572 leerlingen zijn verdeeld over 11 "Houses", ieder met ± 45-50 leerlingen en ieder met een Housemaster aan het hoofd Aan het hoofd van alle jongens staat een "Head of the School" die geassisteerd wordt door ongeveer dertig "College Prefects" die iedere jongen, van welk House dan ook iets kunnen opdragen of straffen. Zij bezitten vele voorrechten, zoals binnen de "quadrangle" met hun handen in hun broekzakken te mogen lopen. Attributen van hun waardigheid zijn een zwarte das met witte sterren, een wandelstok met vergulde knop en---- een zwarte paraplu.
De bevelvoerend commandant van de jongens in een "House" is een "Head of the House", die ook altijd een College Prefect is. Hij wordt geassisteerd door vijf "Houseprefects", die alleen in hun eigen House straffen kunnen uitdelen en dat dan ook met kwistige hand doen. Hun praktische taak bestaat voornamelijk uit het organiseren van de sport. Het doel van dit, voor ons, vrijgevochten troepje als we zijn, onverdraaglijke drilsysteem ?
The Haileyburian & I.S.C. Chronide van juli 1963 geeft het antwoord: "We regard the institution, say, of school prefects not as an end in itself, but as an incentive and an aid to becoming responsible members of society, feasing God *, or at least honouring the King."
En met deze wijze woorden uit het verre Albion geef ik U weer terug aan de redactie, die de rest van de plaatsruimte zal distribueren.

H.Z.J.

* De wapenspreuk van Haileybury is nl.:"Fear God and Honour the King."

Wist U dat

.... een leerling, die voor straf moest vertalen, als protest aanvoerde, dat hij zo "het contact met de klas verloor ?

.... de heer Labruyère onlangs opmerkte, dat "water uitzet bij inkrimping ?"

.... het volgens de hr.v. Beysterveldt noodlottig voor een Hollanders is, als hij zijn Frans slecht uitspreekt ?

.... een leerling op de vraag wat het verschi tussen "fleuve en rivière" was, antwoordde: "fleuve is een rivier

en rivière is een wielrenner."?

.... juffrouw Baarslag onlangs opmerkte dat "Adam zijn vijgeblad aan de kapstok had gehangen" ?

.... wij degenen, die meenden, dat het woord "copy-bus" "vuilnisbak" betekende, moeten teleurstellen ?

.... dit namelijk niet waar is ?

.... dit misverstand misschien het gevolg is van de hardnekkige "c" ?

.... de nieuwe redactie wil komen tot opening van een vragenrubriek ?

.... deze voor de manlijke lezers "beste Oom Wullum" heet ?

.... de vrouwen onder u hun problemen kunnen insturen met in de linkerbovenhoek "Lieve Labbie" ?

.... kindertjes die te vaak te laat komen door de rector worden gedreigd met levenslang kwart voor acht ?

.... dat dan alleen opgeheven wordt bij bijzondere festiviteiten als de geboorte van een prinsje ?

.... de Heer van Erk aan 't verhuizen is en zelf muren uitslaat in zijn nieuwe huis ?

.... hij hierdoor meer ruimte denkt te verkrijgen ?

.... een der docenten een voorliefde heeft voor het wassen van luiers ?

.... wij dit bewuste concluderen uit het genoegen dat hij er in schept er over te praten ?

.... wij het heel gemakkelijk kunnen verklaren als voortvloeiende uit zijn liefde voor de biologie ?

.... wij een nieuwe figuur op school hebben ontdekt ?

.... hij niet taai, maar wel mans is ?

A.G.B.

Het jaarlijkse A.G.B. feest, zoals de ex-praeses de bestuursverkiezing noemde is weer achter de rug. Maar het "feest" eindigde zo droef, want we moesten afscheid nemen van het oude

Voor alle schoolbenodigd-
heden naar:

LORJÉ'S

kantoorboekhandel

Steenstraat 4, tel. 23408

A r n h e m.

BOEKHANDEL KROONEMAN

Jansstraat 3, b.h. Willemspl.

tel.: 08300 - 26762.

levert alle studieboeken

snel

en correct.

Enorme keuze

JEUGDBOEKEN

B O E K H A N D E L

D. BROUWER & ZOON

boeken op ieder gebied,
ook schoolboeken:

Het Huis de Crabbe

Bakkerstraat 17, Arnhem.

GEMEENTE SPAARBANK

Hoofdkantoor: Gele Rijdersplein 13,

****

Kantoren en standplaatsen van rijdende kantoren in alle wijken van de stad !!!!

bestuur. Roerend was het, onder luid geweeklaag van de ganse meute, werden de linten overgedragen....
De werkelijkheid was zo anders, na de officiële overdracht en het Vivat stormde de massa de trap af, en "rammelend" begaf men zich ijlings naar moeders pappot.
Geen ontroerende tafreien dus. Toch had het vorige bestuur 't verdiend ! Hebben zij ons niet een voortreffelijk jaar bereid (vooral financieel) ?
En dan het onvergetelijke lustrum, dat toch ook voor een groot gedeelte hun werk is geweest. Het was een best bestuur !
En nu mogen wij proberen hen te evenaren. Dat wij dit alleen niet kunnen, staat als een paal boven water. Maar het bestuur verkeert in de stellige verwachting, dat er hulp op komt dagen van u, geachte leden !
Beschaamt u onze verwachting niet, dan beschamen wij de uwe niet.

ht. praeses.

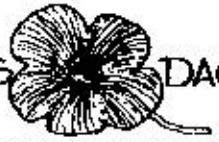

DUIZENDEN OORLOGSNABESTAANDEN KWAMEN NAAR ONS LAND

Maar vele anderen wachten nog.....

Door het Nederlands Oorlogsgraven Comité wordt in de week van 4 tot 10 november weer de traditionele "klaproosscollecte" gehouden.

Deze inzameling heeft ten doel gelden bijeen te brengen om nabestaanden van in ons land gesneuvelde en ter aarde besteld geallieerde soldaten gastvrijheid te verlenen, zodat zij het graf van man, vader, zoon of broer kunnen bezoeken.
Op deze wijze hebben reeds duizenden nabestaanden van de meer dan 30.000 in ons land begraven leden der bevrijdingslegers een bezoek aan Nederland gebracht. Deze mensen, die vaak nog niet eerder buitenslands zijn geweest, zijn de gasten van het Nederlands Oorlogsgraven Comité vanaf het moment, waarop zij de voet op Nederlandse bodem zetten. Hun logies is geregeld. Zij krijgen gelegenheid om ongestoord bij het graf van hun gesneuvelde familieleden te vertoeven.
In de eerste jaren - het Oorlogsgraven Comité doet dit werk reeds vanaf 1946 - waren de bezoekers voornamelijk ouders, vrouwen en kinderen van gesneuvelden uit Engeland, België en Frankrijk. Sedert 1962 komen ook grote groepen Canadese nabestaanden naar Nederland. Immers, van september 1944 tot mei 1945

leverden Canadese legergroepen felle gevechten voor de bevrijding van het zuiden en oosten van ons land, waarbij er duizenden zijn gesneuveld.

Aan deze taak van dankbaarheid aan de nabestaanden van hen, die voor onze bevrijding zijn gevallen, zijn uiteraard hoge kosten verbonden. Eénmaal per jaar doet het Nederlands Oorlogsgraven Comité een beroep op het Nederlandse volk, als de "klaproosco1lecte" wordt gehouden. Het bedrag, dat straks in november wordt ingezameld, bepaalt hoeveel nabestaanden in 1964 gastvrijheid in ons land kan worden aangeboden.

Freek van der Heer.

Muzikale LARIE

Dirigent tegen de blazers van eén orkest: "Heren, deze passage moet u nog veel adembenemender laten klinken."
Hoboïst: "Dat red ik nooit, ik stik nu al haast."

Een tweede fluitist moet in een symfonie van Beethoven vijfenveertig maten rust uittellen vóór zijn volgende inzet.
Eerste fluitist: "Doe maar gerust even een dutje hoor, ik maak je wel wakker tegen die tijd."

Een heel klein trompettistje uit een zuidelijk jeugdorkest zet steeds verkeerd in, hoewel de dirigent zijn inzet duidelijk aangeeft.
"Nee Jan, dat is mis, doe het eens alleen." Nu gaat het uitstekend.
Dirigent: "Goedzo, nu weer met z'n allen."
Hij geeft Jan's inzet overdreven duidelijk aan, maar prompt gaat het weer verkeerd. Dirigent tikt af:
"Zeg Jan, je ziet me toch wel hè."
Jan: "Nee meneer."

Het nationaal jeugdorkest studeert in een zéér landelijke omgeving. Midden onder een repetitie 's avonds begint een violiste te gillen. De dirigent tikt af: "Wat is er ?"
Violiste: "Er kruipt een spin bij m'n been omhoog, meneer."
Dirigent: "Daar moet je niet zo'n herrie om maken kind, dat kan je ook niet als volgend jaar op tournée door Israël de kakkerlakken bij je omhoog kruipen onder een concert."

Een tweede klarinettist valt steeds één tel te laat in. Dirigent: "Nou man, als jij je geld ook zo telt zal je wel nooit uitkomen !"
In hetzelfde stuk komt ook een enorm aantal rusten voor de celli voor. Eerste cellist: "Die tel ik niet uit, want zover gaat mijn salaris niet !"

E.M.

Ars Studiae

de la conquête de Jules Caesar en ± 50 avant J.C. = vanaf de verovering door Julius Caesar ± 50 voor Julius Caesar (eig.: voor Christus).

Akrobaat = bergbeklimmer
(akros = top, bainoo = gaan).

Redupudium = blauwtje
(eig.: afwijzing).

Consul Romanus = Romanus, de consul.

Oinochoos = hijstijger

ocultii nuntii = ooggetuigen

Romanus conflixit eductis copiis = de Romein raakte slaags met de troepen, die hij ijlings naar buiten had gevoerd.

Leraar L.: dit is een waarheid van runderachtige afmetingen.

Stereometrie is zeer moeilijk:
Leraar: dit is eigenlijk niet helemaal goed; ga maar eens aan de andere kant staan."
Leerling: "Doet U het eens voor mijnheer."

Het is beslist niet nodig al Uw schoolboeken nieuw aan te schaffen.

U kunt 25 - 40% besparen door zoveel mogelijk gebruikte schoolboeken te kopen.

Wij leveren die in goede staat en onder garantie.

VAN DIJK'S BOEKHUIS

Oude Straat 26, K A M P E N.

D A N S I N S T I T U U T Wensink

SINDS 1880
Parkstraat 47,
Tel. : 26608.

Aanvang der cursussen
september en januari.

Privélessen op ieder gewenst uur !!

HUMAN · STENFERT · KROESE & VAN DER ZANDE

A L L E B O E K E N !!

Grote Oord 15, (Jansstraat).

A R N H E M Tel. 24938

R. VONK

Amsterdamseweg 182
Arnhem
tel.: 08300 - 24361

Aanleg van
Elektrische Bedrijfs- en
Huisinstallaties
Showroom verlichting

Levering van alle elektrische apparaten, stofzuigers, wasmachines, koelkasten, radio en televisie.

KOOPT

BIJ ONZE ADVERTEERDERS

STENCILWERK
OFFSETDRUK
FOTOKOPIEN
REKLAME

Kempenaar

Prinsessestraat 5

Tel.: 08300 - 32602

Hebt U een open haard ?

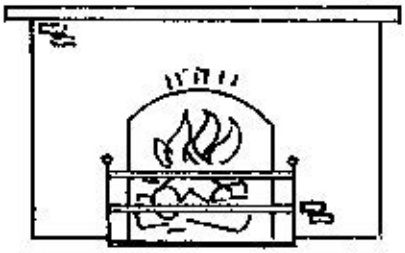

Het Landgoed Middachten
levert U prima
HAARDBLOKKEN
Rentambt Middachten
De Steeg
tel. 08302 - 2186

DOUSADJ

Toen begin juni 1962 de Europese Werkgroep werd opgericht was er van Dousadj nog geen sprake. De Groep kwam tot stand op initiatief en onder leiding van H.K.H. Prinses Beatrix en stelt zich tot doel: De echte ontmoeting tussen jonge mensen te bereiken via gezamenlijke inspanning in konkrete projekten.
Op 1 september 1962 werd Perzië getroffen door een vreselijke aardbeving, die 13.000 mensen het leven kostte en 125.000 mensen dakloos maakte.
Direkt na de ramp kwam van alle kanten in de wereld eerste hulp: voedsel, kleding, dekens en dergelijke. De grootste opgave bleef en blijft echter: het bieden van hulp, die het bestaan voor deze mensen leefbaar kan maken, dat is: de herbouw van hun dorpen door het bouwen van huizen en boerderijen, zodanig, dat deze ook een nieuwe aardbeving kunnen doorstaan.
Het herbouwen van een dorp vergt een gedegen voorbereiding en kennis van zaken. Vandaar dat de Groep, voordat zij besloot één dorp te adopteren, eerst afgevaardigden naar Perzië zond om de zaak grondig te bestuderen. Prinses Beatrix en Pierre Cochet, een Fran lid van de Groep, bezochten Perzië en besloten in overleg met Perzische deskundigen te trachten DOUSADJ te herbouwen met een team bestaande uit de inwoners, Perzische studenten en jonge vrijwilligers uit verschillende Europese landen.
De keus viel op Dousadj, omdat dit dorp al voor de ramp één van de armste dorpen van Perzië was en net buiten de hulpverlening van de Perzische regering en de grote organisaties viel. Ook David Mitchnik, de huidige leider van het projekt in Iran, vertrok naar Perzie en werkte met grote zorg de plannen uit om deze herbouw te realiseren.

In samenwerking met andere deskundige organisaties werd een team van 30 Europese vrijwilligers samengesteld. Het Institute of Social Studies in Teheran stelde een onderzoek in naar de wensen van de dorpelingen en selecteerde tevens een team van Perzische studenten. Dit projekt - waarmee half april werd ge-

start - was nu vastgesteld: herbouw en uitrusting van 118 huishoudingen, van een openbare badinrichting, een moskee en het gemeentehuis; het begin van een ontwikkelingsprogramma gericht op de landbouw, de huisindustrie en de vorming van een coöperatie. Op het ogenblik is de helft van de huizen herbouwd door jongeren uit 8 Europese landen, de dorpelingen en een team v. 50 jonge Perzen.
Op 29 april j.l. heeft H.K.H. Prinses Beatrix de aktie gestart via een televisie-uitzending. Sindsdien zijn er vele aktiviteiten door het hele land georganiseerd door jongeren op bedrijven, scholen, sportverenigingen, enz. Ook in Europa heeft men niet stilgezeten. Het projekt zou immers een Europees jongeren-projekt moeten worden: door vrijwilligers uitgevoerd en door de Europese jeugd financieel gesteund. In Nederland werd een aktiebureau opgericht, dat zich belastte met de voorbereiding van een campagne onder de jeugd in Nederland:

Het Aktiebureau DOUSADJ
N.Z. Voorburgwal 298
Amsterdam.
Telefoon: 020 - 24 24 24
giro: 1 9 1962
(datum ramp in Perzië, 1 sept. 1962)

Het aktieplan is, dat de jeugd een deel van het projekt adopteert, bijv. hoeveel schapen, koeien, ezels, stallen, toiletten etc. kan een school of een vereniging geven aan de bewoners van Dousadj.
De kosten hiervan bedragen resp. ƒ 100,--, ƒ 750,--, ƒ 250,-- ƒ 1000,-- en ƒ 500,--.
En zo zijn er nog veel meer zaken, die geadopteerd kunnen worden. Dit kan op allerlei manieren gebeuren o.a. door bazars, Amerikaanse verkopen, fancy fairs, kunstmarkten, etc.

In september en oktober zal de laatste stoot gegeven worden. En wij rekenen erop, dat iedereen hieraan meedoet, want het belangrijkste doel is, dat voor het eerst de jeugd van Europa de volkeren en regeringen van deze tijd kan tonen, dat zij, ondanks verschillen, die bestaan op het gebied van ras, godsdienst en op sociaal, nationaal, en internationaal terrein, kunnen samenwerken en samen de verantwoordelijkheid kunnen dragen om mensen te helpen, die minder welvarend zijn dan zij. Door de opbouw van het nieuwe dorp Dousadj kunnen wij leren elkaar, ondanks die verschillen, te begrijpen en te waarderen.

ARS

Een berichtje in de krant bracht ons op het idee om in Rhenen de daar tentoongestelde beeldhouwwerken van de Heer Wieringa eens te gaan bezichtigen. En werkelijk, we werden in onze verwachtingen niet teleurgesteld.
Binnenkomend viel ons oog dadelijk op de "mixed twins" een op zijn buik liggende tweeling, in gips uitgevoerd. Evenals bij "Wimpie" en "Menno", twee jongenskopjes (resp.in gebakken klei en brons) trof ons hier het prachtig weergegeven kinderlijke.
Opmerkelijk was, dat er slechts één werkje in (djati-) hout aanwezig bleek, n.l. een torso, genaamd "Tors" (verdere omschrijving niet mogelijk).
Een Italiaanse, die hij in de trein eens zag, inspireerde de Heer Wieringa tot het vrouwenhoofd, dat hij "Geheime Gedachten" noemde. Ofschoon zeer knap uitgevoerd, maakte dit toch weinig indruk op ons.
In hetzelfde vertrek bevond zich "Clair de Lune", een jong meisje uitbeeldend, waarvan bijzonder goed de uitdrukking op het gezicht naar voren kwam. Of deze wel peinzend was, of zo van: ik kan het leven wel aan - daarover konden we het niet geheel eens worden.
Bijzonder treffend was ook "Mijn Vader". In de scherpe gelaatstrekken kon men zonder moeite de Heer Wieringa zelf terugvinden. Iets minder was "In eigen wereld", een beeldje waarvan het gezicht nogal overeenkwam met dat van "Clair de Lune (wij meenden in beide, maar vooral de eerste Nls van Simmeren te zien).
Naast elkaar stonden verder "Maria Callas" en "Nocturne". De laatste, een mannenkop met scherpe trekken, die hem een intelligent voorkomen gaven, deed wat aan een componist denken,- de eerste geleek zo duidelijk dat je het ook zonder catalogus had kunnen zien.
Blijven nog over twee oeuvres. Het opzet noemen we deze het laatst omdat ze het mooist van alle waren:
"De luisterende muze" is uitgevoerd in Engelse portlandsteen en is welhaast een halve meter hoog. Zo elegant als geen sterfelijk mens, staat deze bovenaardse vrouw te luisteren. Het afhangende kleed valt in een paar scherpe plooien naar beneden, een ervan gaat over in een voet. Boven dit strakke gewaad het tere kopje,als in contrast vloeiend van lijn.
"In volle ren" is daarentegen boeiend, niet omdat het droomt,

maar omdat het leeft. Er zit vaart in, het is echt "In volle ren." Van gedreven koper is het geheel gemaakt: twee paarden, kop aan kop, met hun jockey's haast plat op hun rug, rennen voort; de achterbenen gooien zij ver achter uit, de voorbenen bijna tegelijkertijd vooruit. Slechts één been raakt de grond en hier steunt het hele meesterwerk op.
Zo stil en dromerig luisterend als de muze is, zo vol vuur en vaart vliegen deze paarden voort.
Misschien hebben wij sommige werken te laag, andere te hoog aangeslagen. Maar ja, wij zijn slechts leken, en leken-ogen hebben gezien wat zij hier opschreven. Iedereen zal het echter wel met ons eens zijn, als we beweren er trots op te zijn zo'n leraar op school te hebben !

Mama Li.

VERKIEZINGSSTRIJD IN DE A.G.B.

Ja, het was weer zo ver, het jaarlijkse festijn was weer aan de orde; er moest een nieuw bestuur komen, waarvan de samenstelling zou afhangen van enkele leden van de A.G.B., want voor Ledenvergaderingen schijnt iedere A.G.B.er een aangeboren antipathie te hebben.
Maar goed, Vrijdag 27 september om kwart voor twee zat het lokaal van de Heer Bonger vol en kon het beginnen. Allereerst hield de nu-nog-Praeses Frits Brantz een toespraak, waarin hij tot uiting bracht, hoe BEESTACHTIG leuk hij de samenwerking met de rest van het bestuur had gevonden. Verder maande hij de A.G.B.leden aan, ook eens op 'n tweede ledenvergadering te verschijnen opdat niet, zoals hij opmerkte "Het bestuur dertig leden, op weg naar huis, hoeft samen te drijven om de democratie te laten zegevieren."
Na deze rede werd het jaarverslag door de Ab.I voorgelezen,en besloot de Quaestor de algehele inleiding met het financieel jaarverslag, waarmee hij de oren van alle aanwezigen deed klapperen, door aan het eind op te merken dat de A.G.B. kas f 1200,93 rijk is. Hulde aan dit beleid ! Hierna kon dan eindelijk de verkiezing beginnen. De ware verkiezingssfeer hing er wel in het lokaal, de oppositie(s) zwaar dampend, af en toe enige luide kreten slakend, en zo nu en dan de degelijkheid van de tafeltjes beproevend, door deze te betimmeren met een ordinaire spijker-inslahamer. De Praeses van 't A.G.B. bestuur, Jaap van Wijngaarden, werd voorgesteld en daarna die van de oppositie: Jan Joele. Onder luide juichingen verdwenen

de beide kandidaten en toen brak de ware strijd los, Jaap werd gekenmerkt door "zekerheid van optreden", "gefundeerde uitspraken","scherpe geest", "is nooit boos te krijgen" etc.etc. Als klap op de vuurpijl zou, volgens de praeses, de samenwerking tussen Jaap en de Ab.I Pien Hoogland, bijzonder vruchtbaar worden.
(Uitzinnige vreugde om deze opmerking bij oppositie, en aanwezigen). Met zo mogelijk nog meer vuur werd Jan Joele verdedigd, wiens "kwaliteiten al tot uiting waren gekomen bij Iris en Polyhymnic," aldus de oppositie. Enfin, u begrijpt wel, hier waren twee wonderfiguren ontdekt, alle twee even volmaakt voor het praesesschap.
Hierna kwam de stemming waaruit bleek dat Jan Joele kennelijk toch de volmaakste praeses zou zijn (Joele 62 stemmen, Jaap 49).
De Ab-actis I werd zonder meer aanvaard: Pien Hoogland. Voor Ab.II waren er dit keer drie kandidates t.w. Jeanet Surink, Carolien Miete en Hijke Tjebbes. Na enige discussie ging de strijd tenslotte om Jeanet en Hijke. De oppositie vond Jeanet nog wat jong, terwijl Hijke vergeleken werd met goede wijn,die geen krans behoeft, welk gezegde aan de praeses de opmerking ontlokte "Dan moet je de wijn toch eerst, proeven", antwoord: "De wijn is geproefd.(!) Ik geloof dat Hijke een zeer goede kans gemaakt had als er niet zoveel junioren aanwezig waren geweest, door hen behaalde Jeanet uiteindelijk toch de overwinning (Jeanet 51, Hijke 37, Carolien 17)
Ook voor het Assessoraat waren er drie kandidaten, en ook hierbij ontwikkelde zich de strijd om twee kandidaten t.w. Peter Bender (opp.) en J.W. Heynis (A.G.B.), Peter Lichtenberg kwam niet meer aan bod.
(Het lokaal was intussen blauw van de rook, het hamergeklop niet van de lucht, ontzettend lawaaiig, iedereen barstte van de hoofdpijn).
Na stemming was J.W. Heynis echter toch de favoriet (J.W.Heynis 63, Bender 17, Lichtenberg 9).
Ook het Quaestoraat had nog wat voeten in aarde. Ries de Langen (A.G.B.), had in de J.A.C. al ervaringen opgedaan, maar was volgens de oppositie niet zuinig, want 't bleek dat hij eens f 5,--, (tijdens Polyhymnic) had meegegeven om koekjes te halen (ja, ja), nee, dan. Henk Knipscheer (opp.) die was nog eens zuinig !
Enfin, de vergadering bleek zuinigheid zeer te waarderen want Henk triomfeerde (H.K. 67, Ries 29).
Na de strijd om de assessor, vond de bestuursoverdracht plaats

na een kort woord van dank aan het vorig bestuur, werd het nieuwe A.G.B. jaar ingeluid met het 1e couplet van het "Vivat" Het was gebeurd, het nieuwe bestuur is er, en hopelijk even goed of liever nog, beter dan het vorig bestuur !

ERELEF.

American Field Service Moreelsestraat 10
Amsterdam
Tel: 730823 b.g.g. 123123

EEN JAAR IN AMERIKA BINNEN JOUW BEREIK !

Ja heus, want elk jaar krijgt een 60 à 70-tal Nederlandse jongens en meisjes een beurs van de American Field Service ! Evenals ruim 2500 leeftijdgenoten uit zo'n 60 andere landen, zijn ze gedurende een heel schooljaar leerling in de hoogste klas van een "highschool" en lid van een zorgvuldig uitgekozen Amerikaans gezin.
De American Field Service verzorgt dit omvangrijke beurzenprogramma nu al sinds 1947, met als oogmerk het onderling begrip tussen jeugdige wereldbewoners te bevorderen. Men kwam op dit idee, nadat de organisatie in beide wereldoorlogen als vrijwillige ambulancedienst had gefungeerd en de gevolgen van internationale vijandschap had leren kennen.
De bedoeling van het programma is, dat de "AFS-er" het Amerikaanse leven leert begrijpen door er zelf deel van uit te maken, terwijl de klas- en plaatsgenoten op hun beurt het een en ander over het dagelijks leven buiten de Verenigde Staten opsteken. De indrukken die in de loop van het jaar worden opgedaan kunnen na afloop van het cursusjaar nog aanzienlijk worden verruimd. Want dan volgt een bustocht door een groot deel van het land, die op het Witte Huis in Washington zijn climax bereikt. Tijdens die busreis ben je in gezelschap van jongelui uit vele landen, wat al een onvergetelijke ervaring op zichzelf is.
Hoe krijg je nu zo'n American Field Service - beurs ?
Om te beginnen schrijf je naar het secretariaat van A.F.S. in Nederland, Moreelsestraat 10, Amsterdam-Z., waarna je verdere inlichtingen en aanmeldingsformulieren toegestuurd krijgt. De aanmeldingen dienen vóór 20 oktober a.s. binnen te zijn en dan beginnen de selecties. Daarbij wordt o.m. gelet op persoonlijkheid, schoolresultaten en aanpassingsvermogen.

Sollicitanten mooten op 1 maart 1964 minstens 16 en nog geen 18 jaar oud zijn. Verder is het natuurlijk plezierig als je nu in de hoogste klas zit, want dan sluit je jaar in Amerika precies aan op je middelbare schooltijd.
Wat de financiële kant van de beurs betreft: van de AFS-ers wordt verwacht dat ze zelf het zakgeld ($ 150) en de reis van hun woonplaats naar New York v.v. bekostigen, maar ook hiervoor geeft de AFS in bepaalde gevallen een beurs. Niets staat je dus in de weg een begin te maken met de verwezenlijking van de uitroep boven dit artikel !

GS: 9-63-450.

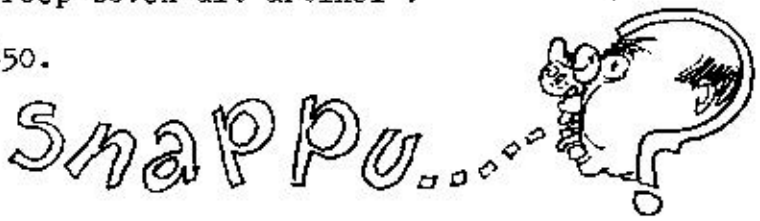

"Vroeger was je slanker," sprak de echtgenoot veelomvattend.

"Ik zál eruit komen," zei de geketende vastbesloten.

"Dat ene doelpunt had ik best kunnen voorkomen," sprak de keeper balsturig.

"Hij krijgt me er niet onder," mompelde de worstelaar hardnekkig.

"Mammie, waar kom ik vandaan ?" vroeg het jochie betweterig.

E.M.

DE EENZAME FIETSTOCHT

We zaten al een week aan één van de Friese meren, toen we merkten dat het beslist nodig was dat er een nieuwe fles butagas werd gehaald. Omdat ik in een uitzonderlijk energieke bui was stelde ik voor de fles te gaan halen, hoewel het twee uur fietsen was naar het plaatsje waar ze verkocht werden. Het was al laat op de middag en bovendien mistte het een beetje. Door het vlakke polderland was het makkelijk rijden. De lichte mist hing in flarden over de weilanden en over de rietplassen. Het was fascinerend om naar te kijken en voordat ik het wist was

ik in het bewuste plaatsje.
Het was een leuk Fries dorpje met kleine huizen en hobbelige straatjes. Na enig gezoek vond ik de winkel van het butagas. Toen de man na mijn vraag kwam aanzeulen met een levensgrote fles,-de kleinste die hij had - kwam er bij mij een vaag gevoel van bezorgdheid op, hoe ik de fles achterop moest houden. De vriendelijke eigenaar bood mij aan even te helpen. Naar zijn zeggen zat die fles er zo op. Nadat ik vijf riemen had verbruikt en drie snelbinders, hing de arme fles nog te wigwaggelen en was ik ten einde raad. De vrouw van de butagasverkoper was ook komen helpen en met z'n drieën stonden we te sjorren dat het een lust was.
Met nog een hondenketting en het springtouw van 's mans dochtertje kregen we de fles eindelijk in evenwicht. Het grapje had een half uur geduurd en ik was doodop. Gelukkig nodigden ze me uit binnen even een kop koffie te drinken. Ik ging gretig op het voorstel in en vijf minuten later zat de vrouw des huizes mij allerlei narigheden over zichzelf en nog veel meer slechtigheden van anderen te verhalen. Ineens vroeg ze waar ik eigenlijk nog heen moest en langs welke wegen. Argeloos vertelde ik het haar. Ze had mijn antwoord nog niet vernomen of ze sloeg haar handen voor haar gezicht en riep uit: "Ach lieve deugd, langs die weg is eergisteren een meisje aangerand."

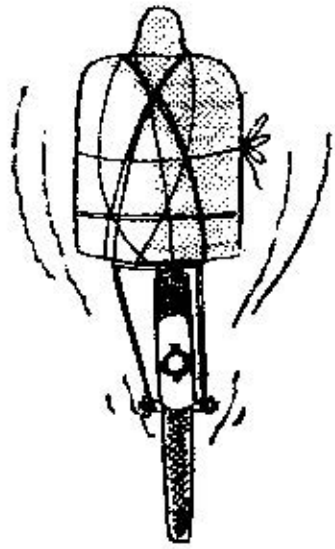

Toen begon ze in geuren en kleuren een verhaal te vertellen wat me de haren ten berge deed rijzen. Maar afin ik moest terug want ik had bijna geen geld meer en bovendien zouden mijn ouders niet weten waar ik bleef, ik kon ze namelijk per telefoon niet bereiken.
Nadat mijn gastvrouw mij alle harten onder de riem had uitgetrokken ging ik weer op weg.
Het begon al te schemeren en de mist was dichter geworden. De gasfles woog enorm zwaar en ik had het gevoel ieder ogenblik een kiepslag naar achteren te zullen maken. Er was geen mens

op pad en ik zag enkel de hier en daar vage schimmen van de koeien. Het was doodstil. De moed kroop langzamerhand weer uit mijn schoenen omhoog totdat ik plotseling op veertig meter afstand een stille figuur zag staan. Hij was mager en stond doodstil zonder ook maar iets te bewegen. Mijn hersens werkten koortsachtig terwijl ik langzamer begon te trappen. Zijwegen wist ik niet en ik zou, als ik er een vond, toch maar verdwalen. Wat moest ik in hemelsnaam doen ? Als ik zou gillen zou toch niemand mij horen. Het enige wat er op zat was afstappen zodat ik in ieder geval niet van mijn fiets afgetrokken kon worden. Dus stapte ik op ongeveer vijftien meter afstand af en keek doodsbang naar de lange stille figuur een eindje verderop aan de kant van de weg. Er gebeurde niets, hij bewoog zich niet en geen van beiden zeiden we wat.

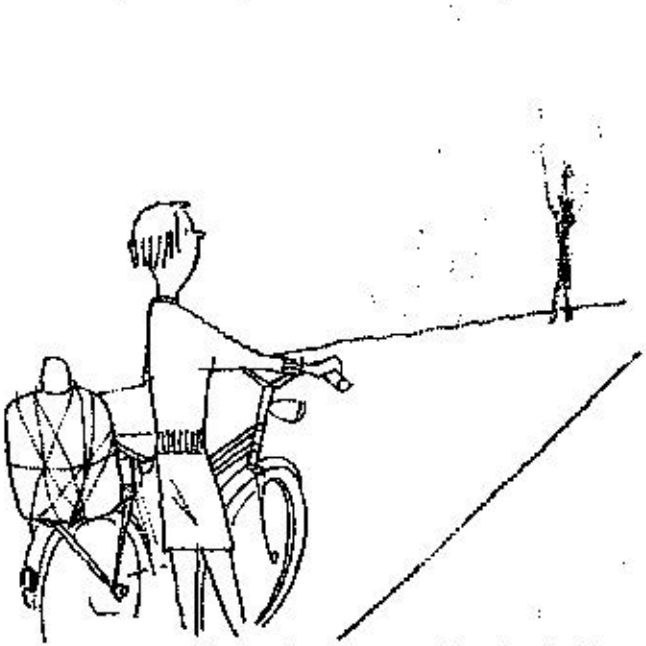

Na vijf minuten kon ik mij niet langer inhouden. "Hó !" riep ik en toen er niets gebeurde nog eens "Hóó !" Met de fiets aan de hand liep ik ongeveer één meter en trachtte de schemerige niet met mijn ogen te doorboren. Toen de stille angstaanjager nog steeds niets gezegd had,noch zich bewogen, stapte ik op de fiets en begon als een razende te trappen, op vijf meter afstand zag ik pas wie het precies was, die mij angst had ingeboezemd, een jong beukje.
Er viel mij een pak van het hart en een beetje opgelucht er rood ik verder.
Het werd nu langzamerhand donker en mijn lamp deed het als 'n gloeiende spijker. Het ging nu een uur goed en ik ging wonnen aan de schimmen van bomen en beesten aan de kant van de weg. Ineens zag ik na een bocht een klein rood lichtje knipperen recht voor mij uit.
"Een fiets," dacht ik "en wie zit daar op !" Ik trapte wat harder aan en passeerde de tweede verdachte. Op de fiets zo een waarschijnlijk goedmoedige Friese boer, maar ik wantrouwde iedereen omdat het verhaal me nog vers in het geheugen lag. De man had een pet ver over de ogen en bromde een groet. Ik

mummelde ook iets en trapte nog harder. En toen werd er weer "Hé" geschreeuwd nu niet door mij maar door de man achter mij, en nog eens "Hé, juffrouw". Ik trapte me nu een ongeluk en toch merkte ik, toen ik omkeek dat zijn voorlamp griezelig dichterbij was gekomen.
De man bleef maar "Hé, hé" roepen en na vijf minuten had hij mij hijgend ingehaald. Ik stond op het punt hem een peut te geven toen hij met zijn laatste adem uitbracht "Juffrouw, dat ding achterop dondert er bijna af." Daar had hij dan gelijk in want én door de emotie én door het feit dat mijn fiets topzwaar was geworden, rolde ik het volgende ogenblik met fiets en fles over de grond.
De boer was in ieder geval geen panick mens, want hoewel hij geschrokken was zette hij eerst rustig zijn pet naar achteren krabde vervolgens achter zijn oor en toen pas kwam hij er toe me op te helpen. Ik wilde hem net bedanken toen ik merkte dat hij strak naar iets stond te staren. Met mijn ogen volgde ik zijn blikken en zag tot mijn grote ontsteltenis dat mijn gasfles verdwenen was en daarbij mijn bagagedrager. Verstomd van schrik volgde ik een in het gras getrokken spoor met aan het einde daarvan een sloot. Wat een ellende ! Die ongeluk -brengende gasfles had in zijn verderfelijkheid mijn bagagedrager losgerukt en was daarmee de sloot in geholderdebolderd.
"Tje" zei de man naast me. "Denkt U dat ik hem er uit kan vissen ?" vroeg ik angstig.
Hij zette zijn fiets tegen een boom en liep naar de slootkant stak zijn arm in het water en begon ergens aan te rukken. Even later trok hij hijgend een druipende gasfles met modder en kroos uit het water.
Ik dankte hem uit de grond van mijn hart, me afvragend hoe ik het ending de rest van de rampzalige tocht zou vervoeren.Het leek wel of deze helper in de nood mijn gedachten raadde. "En juffrouw, hoe wou je dit nou verder doen he ? Waar moet je naar toe ?"

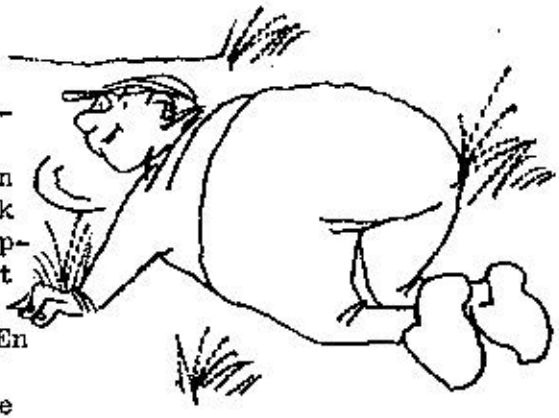

Ik noemde hem het plaatsje waar we kampeerden en de man trok een bedenkelijk gezicht.
"Dat kun je niet dragen", zei hij. Hij mompelde en knorde wat

in zichzelf en zei toen joviaal "Mijn boerderij ligt hier zo vijf minuten vandaan, ik heb er een vrachtwagen en breng je wel eventjes thuis." Er viel me een waar pak van 't hart hoewel er een nieuw bijkwam, want ik wist werkelijk niet hoe ik de goede man moest bedanken.
Tien minuten later zat ik met mijn fiets en een ongelooflijk smerige gasfles op een vrachtwagen. Na een fiks kwartiertje in mist en duisternis werd ik afgeleverd bij de camping en enkele minuten later, stapte ik de caravan binnen rillerig maar trots met een glibberige gasfles.

PIEN.

I N H O U D

		blz.
1.	Redactiekrabbels	1.
2.	Een moeilijke beslissing	2.
3.	Haileybury and I.S.C.; een Engelse kostschool.	3.
4.	Wist U dat ..... ?	6.
5.	Stuk preases.....	7.
6.	Advertenties	8.
7.	Klaproosdag 1963	9.
8.	Muzikale larie	10.
9.	Ars Stultitiae	11.
10.	Advertenties	12.
11.	Advertenties	13.
12.	DOUSADJ	14.
13.	ARS	16.
14.	Verkiezingsstrijd in de A.G.B.	17.
15.	American Field Service	19.
16.	SNAPPU	20.
17.	De eenzame fietstocht	20.
18.	INHOUD	24.
24.		

Gimborn patronenpen MAJOR

HET MODERNE SCHRIJFINSTRUMENT f 9.50

Alles in één

'N MULTO CAHIER
'N REUZE IDEE !

alleen de
originele
MULTO-BANDEN

verkopen wij met 1 jaar
SCHRIFTELIJKE GARANTIE
op band en mechaniek

ALLES WAT MULTO
MAAKT, LEVERT RUPP !

MULTO-BAND
met grote ring en tas 2,25

Dictaatinterieur 0,40

KANTOORBOEKHANDEL

Koningstraat 85
Telefoon: 24876
ARNHEM

RUPP

ASSURANTIEBEDRIJF

J.J.E. HULSEWÉ

voor al Uw verzekeringen
van de wieg
tot aan het graf

ONTHOUDT DIT VOOR LATER

Jansbuitensingel 20
telefoon 23010

Horloges

DE VAKZAAK
Haas sinds 1842
KONINGSTRAAT 53

GEERTS' BOEKHUIS

BAKKERSTRAAT 61 - ARNHEM

(DICHT BIJ HET PALACE-THEATER)

2e hands schoolboeken

Verkoop van nette (evt. herstelde) exemplaren
met coulante garantie voor juiste druk
Grootste voorraad in Gelderland
Inkoop tegen faire prijzen

Uitgevers-restanten

Nieuwe boeken tegen sterk verlaagde prijzen
Goede titels
Zeer geschikt en voordelig als geschenk

2e hands boeken

Zeer grote voorraad
Nagenoeg elke tak van wetenschap, literatuur,
kunst, enz. vertegenwoordigd

Antiquariaat

Zeldzame, curieuze en antieke werken
Prenten en handschriften
Inkoop, verkoop en taxatie.

VRIJ ENTREE